

que, nec etiam ad solutionem decimarum quas Papales appellant, & quas Sedes Apostolica pro Christiana fidei defensione, aut aliis imminentibus per se necessitatibus imponit, minime teneantur, neque obligati sint, etiam si per quoscumque exemptos persolui mandarentur, cum quibusvis derogatoriis, & fortioribus clausulis. Nec eos ab eadem solutione cessando, censuras, & poenas incurrere, nisi presentibus de verbo ad verbum, & earum toto tenore inserto, & non per generales clausulas, specialiter, & expresse derogetur, & de ipsis omnimoda, & individua mentio fiat.

§. 19. Præterea ut iidem Canonici cum majori animi sui quiete, Altissimo exolvant vota sua, providere volentes, statuis, & ordinamus, ut ipsi per literas ejusdem Sedis, aut Legatorum, seu delegatorum ipsius jam forsitan concessas, aut de cetero sub quacumque verborum forma concedendas, a quoquam ad pecuniam colligendum, seu correctionis, aut visitationis officium, Monasteriis, vel Ecclesiis, sive quibuscumque personis impendendum, vel ad cognitiones causarum, citationes partium, & denuntiationem sententiarum interdicti, & excommunicationis procedendum, aut curam Monialium, seu Religiosarum quarumlibet personarum recipiendum minime cogi possint, nisi in hujusmodi literis de hoc indulto, ac Congregatione, & Ordine prædictis, expressa ut præfertur fiat mentio.

§. 20. Sepulturam quoque in locis, cæmeteriis, & in Ecclesiis dicte Congregationis concedimus, & eam liberam esse decernimus, ita quod devotioni, & extremæ voluntati eorum, qui in locis hujusmodi sepeliri voluerint, nullus obstet, salva tamen instantia illarum Ecclesiarum a quibus mortuorum corpora assumuntur.

§. 21. Statuentes nihilominus, ut pro rebus, quæ in ornamentis, libris, fabrica, luminariis, anniversario, septimo, vigesimo, trigesimo, sive aliis ad perpetuum cultum divinum, aut pro victu, & sustentatione ditorum Canonorum, vel indumentis, necnon pro annuis censibus redimendis, ad quorum solutionem aliquæ Ecclesie, seu Monasteria dicte Congregationis obligata noscuntur, vel de domibus, prædiis, hortis, & bonis, aliisque locis dicte Congregationis opportunis, quæ Canonici, & Congregationi hujusmodi relinquuntur, nulli teneantur canonicam portionem tradere. Ita tamen quod in reliquis casibus, quam in prædictis, in quibus quarta ipsa solvenda foret, solvere, vel conventiones si quæ essent inter Canonicos præfatos, & locorum ordinarios, ac Ecclesiarum Rectores, laudabiles, & honestæ, in posterum observari debeant. Prohibentes insuper omnibus, & singulis cuiusvis status, gradus, ordinis, vel conditionis, seu nobilitatis, & præminentie fuerint, & quacumque Ecclesiastica, vel mundana præfulgeant dignitate, ne in præmissis a Congregatione, & Canonici

Causas cognoscere, & similia facere non teneantur.

Sepulturam in Cæmeteriis liberam habeant.

Canonicam portionem de terris, ornamentis, domibus, hortis, &c. tradere non teneantur.

hujusmodi, vel ultimarum voluntatum executoribus, seu decedentium hæredibus, occasione præmissa aliquid exigere, vel extorquere præsumant. Et si forte per eos, vel Sedem prædictam de legatis pie dispositis, & relictis in genere vel in specie decima, vel alia portio seu quota alteri, pie vel non pie rei, ex quavis causa hætenus, & præsertim Ecclesie S. Petronii Civitatis Bononiensis concessa fuissent, aut in futurum concedi, seu solvi, aut dari, mandari contigerit, Congregationem, & Canonicos hujusmodi, & illorum Ecclesias, Monasteria, & loca, & eis legata, atque relictâ, aut alias in eorum favorem exposita, ipsa in concessionibus, & mandatis hujusmodi includi, seu comprehendî non debere decernimus, nisi de Congregatione, Canonici, & ordine prædictis, ac præsertim decreto, specifica mentio fiat in eisdem.

§. 12. Porro volumus, & decernimus, quod contra Congregationem, Ecclesias, Monasteria, loca, res, bona, & jura sua prædicta, tam præsentia, quam futura, præscribi non possit, nisi spatio 60 annorum, continuorum, quodque nulla aliam quam sexagenaria, contra Congregationem, Canonicos, ac bona, & jura sua prædicta currat præscriptio. Casantes, annullantes, abrogantes, & penitus irritantes omnem aliam præscriptionem, quam Congregatio ipsa tam ratione Ecclesiarum, Monasteriorum, locorum, rerum, bonorum, & jurium suorum hujusmodi, quam alias forsitan incurrere cepissent.

§. 23. Ut autem Rector, & Visitatores, ac singuli Priores dicte Congregationis, & qui loco eorum in ipsorum absentia constituuntur, presentes, & futuri, qui nunc sunt, & qui pro tempore erunt, amplioribus prærogativis, & indulgentiis gaudeant, eis concedimus, ut cum Canonici, Novitii, Conversi, & Commissi ejusdem Congregationis dispensatione indigentibus, sive priusquam intraverint Congregationem, & Ordinem hujusmodi, sive post, in casibus quibus exceßerint, & pro quibus excommunicationis, vel interdicti, aut suspensionis sententias, a jure, vel ab homine, generaliter promulgatas incurrerint, & hujusmodi sententiis innodati, aut in locis generali, aut speciali Ecclesiastico suppositis interdicto, divina officia celebrantes, vel suscipientes ordinem sic ligati, notam irregularitatis similiter incurriscent: & in omnibus aliis casibus etiam, & causa cuiuscumque simonie, qualitercumque generaliter, vel specialiter Sedi Apostolicæ reservatis (exceptis dumtaxat hæreticorum, relapsorum, schismaticorum, deserentium prohibita, ad infideles, & literas Apostolicas falsificantium, quos omnino ad eandem Sedem remitti volumus) absolutionis, & dispensationis beneficium, juxta casuum exigentiam valeant impartiri. Canonici vero, & tii, quos pro tempore Rector Generalis, Visitatores, & Priores prædicti, in propriis habu-

Præscriptio 60. annorum, & non alia contra Congregationem detur.

Prælatorum Congregationis facultas dispensandi super irregularitate, &c. V. c. 135. Clem. viii.

habuerint confessores, eisdem Rectori, Visitatoribus, & Prioribus, absolutionis, & dispensationis hujusmodi beneficium, etiam concedere possint. Et ut Canonici dicte Congregationis omnis vagandi admatu occasio, & ne ipsi ad Sedem prædictam veniendi, seu recurrendi sumere valeant occasionem, Definitoribus Capituli Generalis dumtaxat ejusdem Ordinis, cum quibusvis personis defectum natalium ex adultério incauto, & quovis alio nefario, & illicito coitu provenientes patientibus, necnon Rectori, & Visitatoribus, cum iis qui ex quavis causa (præterquam homicidii voluntarii, bigamie, mutilationis membrorum irregulares forent) postquam Congregationem ipsam ingressi, & illam expresse professi fuerint perpetuo dispensandi, ut defectu, & irregularitatibus hujusmodi non obstantibus, ad quoscumque etiam sacros, & Præbyteratus Ordines promoveri, & in illis etiam in altaris ministerio ministrare, & ad quacumque officia, administrationes, seu dignitates prædictæ Congregationis, aut illius Ecclesiarum, Monasteriorum, & locorum recipi, & assumi, illaq. gerere, & exercere, libere, & licite, & absque dispensatione dicte Sedis quoties opus fuerit valeant, licentiam, & facultatem similiter concedimus, & indulgemus.

§. 24. Necnon ut ipsi Canonici, alias tamen idonei, per Superiores Congregationis prædictæ, ac locorum suorum pro tempore deputandi ad confessiones omnium, & singularum utriusque sexus, libere, & licite, tam in locis ipsorum Canonorum, quam extra audire ac confitentibus hujusmodi pro commissis peccentiam possint injungere salutarem, & eisdem confitentibus Eucharistiæ sacramentum, in Ecclesiis præfate Congregationis, libere, & licite similiter ministrare possint, præterquam in festo Resurrectionis Domini nostri Jesu Christi.

§. 25. Et cum sicut accepimus Congregatio ipsa in Insula Tremitana, in mari Adriatico, in partibus Italiæ, prope provinciam Apuliæ consistente, & longe a terra distante, insigne habeat Monasterium, ad quod sæpius maritimi, et navigantes, ut inibi portum recipiant declinant, et nulla in dicta Insula existat Ecclesia præter ipsius Monasterii Ecclesiam. Ne declinantes hujusmodi Ecclesiasticis careant Sacramentis; Congregationi, et Canonici prædictis pariter concedimus, ipsis declinantibus, ac servitoribus, quos ad servitium Monasterii, retinent, possint etiam in festo Resurrectionis, Eucharistiæ, et omnia alia Ecclesiastica Sacramenta ministrare. Necnon cum pyratibus, et ceteris excommunicatis humaniter conversari, ac eisdem in dicto loco vitæ necessaria exhibere, cum difficile admodum foret Canonici, et personis ejusdem loci, pyratas hujusmodi evitare, propter eorum sæpius, & ditorum Canonorum per illas partes transitum, cum facile admodum invicem sæpe casualiter conveniant: et nisi ipsi Ca-

Canonici ad audiendas confessiones per Cong. Superiores deputentur Intellege prævia Ordinatione approbatione ut infra in. Pii. c. 135. Romani.

Facultas conversandi cum Pyratibus, &c.

nonici cum dictis pyratibus humaniter agent, ab eis multipliciter offendi possent, dummodo dicti Canonici non participent cum dictis pyratibus, aut aliis excommunicatis in crimine, propter quod excommunicationis sententiam incurrerent.

§. 26. Ceterum, ut Congregatio, et Canonici prædicti, uberiori facultate circa utilitatem, et commodum Monasteriorum, Ecclesiarum, et locorum suorum hujusmodi, ac illorum juriam gaudeant, Capitulo generali Congregationis prædictæ, ac illius pro tempore Rectori majori, per presentes impartimur auctoritatem, concedendi Præpositis, Abbatibus, Prioribus, et Capitulis Ecclesiarum, et Monasteriorum, et locorum suorum hujusmodi licentiam permutandi, seu alienandi, quoties opus fuerit, quæcumque bona immobilia Congregationis prædictæ, ac illius Monasteriorum, Ecclesiarum, et locorum pro ipsorum tamen evidenti utilitate.

§. 27. Demum saluti animarum Canonorum prædictorum salubriter consulere volentes, eis pariter concedimus, ut liceat ipsis, et cuilibet ipsorum, necnon Conversis, Commissis, et Novitiis suis presentibus, et futuris, in articulo mortis quemcumque Præbyterum ex Canonici præfate Congregationis, in casu vero necessitatis, alium Præbyterum idoneum, vel secularem, vel cuiusvis alterius Ordinis Regularem, in suam eligere confessorem, qui confessionibus hujusmodi diligenter auditis, pro commissis per eos criminibus, delictis, et peccatis, in omnibus, et singulis, etiam Sedis Apostolicæ reservatis casibus, debitam absolutionem, et plenariam omnium peccatorum suorum remissionem possit auctoritate nostra impendere, et penitentiam injungere salutarem, ita tamen quod quilibet ex confitentibus hujusmodi, postquam Congregationem hujusmodi fuerit ingressus, et antequam ad articulum mortis deveniat, teneatur si Clericus, vel Præbyter fuerit, septem Psalmos Penitentiales, si vero Conversus, vel Commissus, quinquages Orationem Dominicam: et totidem Salutationem B. Mariæ Virginis, singulis septem mensibus per unum annum dumtaxat, pro conservatione Status Romanæ Ecclesie, legitimo tamen impedimento cessante dicere, et omittentes, alia vice supplere teneantur, et si interim aliquem post incaptam, et non perfectam penitentiam hujusmodi, ab hac luce migrare contigerit, ipsam nihilominus plenariam remissionem consequatur, dummodo intentionis fuerit, illam, si supervixisset perficendi.

§. 28. Dexteramque nostre liberalitatis erga dictam Congregationem liberius extendere volentes, et in eo præsertim, ut Canonici prædicti suarum animarum salutem magis consulere valeant, Canonici, Conversi, Commissi, et Novitiis prædictis, presentibus, et futuris, qui in diebus, quibus stationes in nonnullis, tam intra, quam extra Almam Urbem Ecclesiis

Alienatio bonorum stabilium quando sit permilla.

Facultas eligendi confessorem. Intellege de approbati ut in c. 135. Pii. c. 135. & VIII. c. 135. Et quod indulgentias alienæ bul. lan. Paul. 16. Romani.

Indulgentiarum concessio. Tu vii. revocationem in de Paul. c. 135. 16. Romani.

D. P. An. 6.
die 23. Aug.

Nulli ergo, &c.
Si quis autem, &c.
Datum Romę apud Sanctum Petrum,
Anno Incarnationis Dominicę, Millesimo
quadringsentesimo septuagesimo sexto, de-
cimo Kalendas Septembris Pontificatus
nostri Anno sexto.

XIII.

Declaratio, & mitigatio Const. Honor. III.
editę super Regula Fratrum Ordinis
B. Marię de Monte Carmelo, circa
esum carniū, & jejuniū

Honorius III. primo hujus Ordinis Regulam
approbavit, ut sup. in ejus Const. 78. Ut
vivendi, pag. 242. Et circa predicta miti-
gavit etiam Eugenius IV. sup. in sua const.
3. Romani pag. 3.

SIXTUS EPISCOPUS
SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

DUM attenta meditatione, &c.

Hon. III. hanc
regulam ap-
probavit.

Eug. IV. eam
mitigavit in
bulla cit. in
rubr.

Dubium po-
tesse ortum est
circa d. miti-
gationem Eug.
IV. super je-
junio.

Pius II. illud
declaravit.

Hic modo
Pont. dat. fa-
cultatem Ge-
nerali dispen-
sandi sup. je-
junio, & est
carnium.

Daque licen-
tiam Fratribus
eligendi con-

Omittitur narrativa Bullę Ho-
nor. III. quia ipsa est in loco
cit. in rubr.

§. 1. Et ab Eugenio Papa IV. Pręde-
cessore præfato, quadam temperie hujus-
modi rigorem mitigante, conceditur, sta-
tuitur, & ordinatur, &c.

Omittitur quia Bulla ipsa est in loco
cit. in rubr.

§. 2. Cum, ut etiam accepimus, ab
aliquibus revocetur in dubium in illis die-
bus, quibus eis usus carniū conceditur,
jejunare teneantur: pro eo, quod in con-
cessione prædicta Eugenii, non solum mi-
tigationem abtinentię, sed relaxationem
jejunii ab eodem Eugenio prædecessore,
petitum fuisse, conspicitur.

§. 3. Et propterea pię mem. Pius Pa-
pa II. prædecessor noster præfatus conce-
ssit, ut Prior Generalis dicti Ordinis, qui
pro tempore foret, super hujusmodi posset
jejunio dispensare.

§. 4. Nos etiam motu, & scientia si-
milibus, literas prædictas Alberti Patriar-
chę Hierosolymitani, & Innoc. IV. Alex-
andri IV. Nicolai IV. Eugenii, & Pii
innovamus, & confirmamus, & approba-
mus, & perpetuę firmitatis esse volumus,
& mandamus, concedentes quod tu dilecte
fili Generalis, & qui pro tempore erunt
tui in dicto officio successores, personarum,
locorum, & temporum qualitate
pensata, cum utr usque sexus dicti Ordinis
professoribus, juxta tuę conscientię arbi-
trium, super præmissis, tam jejunio, quam
carnium usu dispensare valeas, atque tres
dies, plures, vel pauciores, ad jejuniū
faciendum nominare, & remittere, ut pos-
sis, libere indulgemus.

§. 5. Ac illis ex eis, qui juxta hujus-
modi regularia instituta, dicti Ordinis

Gloriosissimę Dei Genitricis Marię de
Monte Carmeli, & ejusdem Eugenii miti-
gationem antedictam, nostramque decla-
rationem hujusmodi, ut confessor idoneus,
quem quilibet eorum utriusq. sexus, de
suorum Superiorum consensu duxerit eli-
gendum, eorum confessione diligenter
audita, semel in vita, & in mortis articulo
plenariam omnium suorum peccatorum
remissionem, & indulgentiam impendere
valeat, auctoritate Apostolica, tenore
præsentiū gratiose concedimus, &c.

Datum Romę apud Sanctum Petrum,
Anno Incarnationis Dominicę, millesimo
quadringsentesimo septuagesimo sexto, 4.
Kalendas Decembris Pontificatus nostri
Anno sexto.

Dat. P. A. 6.
die 28. Nov.

XIV.

Quod omnes Magistri, vel Pręceptores
quorumcumque locorum sub vocabulo
S. Spiritus, sint totaliter subiecti magno
Magistro, seu Generali Pręceptori Ar-
chiepiscopi S. Spiritus in Saxia de Urbe,
& absque ejus licentia elemosynas que-
rere non possint. Et ad ipsum solum
spectet collatio locorum Ordinis Sancti
Spiritus.

Institutionem autem hujus Hospitalis, & alia
ipsam concernentia vide sup. in Constit. 40.
Innoc. III. Inter pag. 108. Tom. III. P. I.

SIXTUS EPISCOPUS
SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

ETS I universis Xenodochiis, Hospitali-
bus, & piis aliis locis ubilibet consti-
tutis, in quibus misericordię opera, &
alia charitatis officia exercentur, paterna
nos deceat pietate prospicere, & pro ipso-
rum statu prospero, utque in hujusmodi
meritoriis actibus continuo exercendis per-
sistere, proque pauperum, & miserabilium
personarum susceptione, subsidio, & ho-
spitalitate servanda, eorumque membra,
bona, & jura non modo a cunctis finistris
eventibus præservare illęsa, verum potius
adaugere debeamus: erga nostrum tamen
in Saxia Alme Urbis Hospitale, quod nu-
per a fundamentis ereximus, instauravi-
mus, & sumptuoso opere ampliavimus, eo
magis intendentes, ejusque indigentis
providere, ut qui in eo infantes expositi,
languentes, & infirmi, alii quoque paupe-
res, & egeni benigne recipi mittere, &
caritative tractari valeant, profecto nos
convenit, quo nostris Hospitali prædictum
pateat aspectibus, & universorum ad illud
confluentium pauperum auxilium atque
refugium est, & præter Rom. Pontificem
Superiorem alium neminem recognos-
cere.

Exordium.

§. 1. Cum itaque sicut accepimus di-
splicenter, nonnulli in ipsius Hospitalis
Fratres, etiam præceptorias, hospitalia,
membra, & loca pia ab ipso Hospitali in
Saxia

Quidam Fra-
tres faciebant
se Pręcepto-
res generales
in locis ab ipso
Hospitali de-
pendentibus.

Saxia dependentia, obtinentes, ambicio-
ne, & cupiditate ceca inducti, & suis ter-
minis non contenti, temeritate propria se
Generales Pręceptores dicti Ordinis, præ-
cipue in partibus Ultramontanis nomina-
re, ac in nonnullis præceptoris, hospitali-
bus, membris, & locis ab ipso Hospitali
in Saxia dependentibus, eorumque perso-
nis jurisdictionem ordinariam, sive per
modum submissionis, foundationis, unionis,
annexionis incorporationis, vel applicatio-
nis, commendę, vel vicariatus perpetui,
eis ut dicitur facturam, sive aliis exquisitis
mediis potestatem, & superioritatem habe-
re, sibi inde debite vindicare videantur.

Alii autem,
ipsa loca, &
elemosynas,
sibi met appro-
priabant.

§. 2. Plerique vero alii a quorum ocu-
lis Dei timor abcescit, non attendentes
fructus, redditus, & proventus dicti Hos-
pitalis in Saxia, necnon oblationes, elemo-
synas, atque alia charitativa subsidia,
quę pia largitione fidelium Christi, ipsi
Hospitali in Saxia legantur, seu largiun-
tur, aut relinquuntur, in usus, & sus-
tentionem expositorum, infirmorum, &
pauperum prædictorum ex cunctis partibus
Mundi ad illud confluentium convertantur,
Prioratus, præceptorias, membra,
hospitalia, & loca ab ipso Hospitali in Saxia
occupare, invadere, tenere, & detinere;
oblationes quoque, elemosynas, & alia
pauperum subsidia, etiam ipsius nostri Hos-
pitalis nomine questuando, & mendicando
usurpare, & in suos usus convertere, cum
suarum periculo animarum, & pauperum
eorundem detrimento maximo, non for-
midant.

Hic ideo Pon-
tiffex omnino
dicta loca in-
titulata sub
vocabulo S.
Spiritus, ab
ipso Hospitali
dependere de-
clarat.

§. 3. Nos quorum interest Hospitalis
expositorum quantum, languentium, &
pauperum prædictorum indemonstratis
providere, adversus ambitiosos præsumpto-
res, occupatores, invasores, detentores,
& usurpatores prædictos, illo volentes uti
opportuno remedio, per quod eorum con-
spicatur temeritas, & alias de cetero per-
petrandi similia aditus præcludatur: Motu
proprio, non ad alicujus super hoc oblata
petitionis instantiam, sed de nostra deli-
beratione, & voluntate, omnia, & singula
alia hospitalia, præceptorias, membra, &
pia loca dicti Ordinis, & sub vocabulo
S. Spiritus intitulata, ab ipso nostro Hos-
pitali in Saxia dependere, nullique alii
Monasterio, præceptorie, Hospitali sive
alii pio loco, præterquam dicto Hospitali
in Saxia, etiam si longeva consuetudo aut
submitio aliqua repugnent, pleno jure
subesse, auctoritate Apostolica tenore præ-
sentium, & certa nostra scientia decerni-
mus pariter, & declaramus.

Eaq. solum-
modo Fratri-
bus Ordinis S.
Spiritus, & per
Magistrum,
generalem hu-
jus Hosp. con-
ferri posse de-
cerit.

§. 4. Statuentes, ac etiam decernentes
quod ipsius Ordinis hospitalia, præ-
ceptorie, membra, & loca, nulli eju-
scumque dignitatis, status, gradus, vel
conditionis fuerit, præterquam ipsius nostri
Hospitalis Fratribus, & Ordinem ipsum
expresse professis, eis tamen pro solo nutu
dicti Pręceptoris existentis, & pro tempor e
ad clausuram quotiens expedierit revocan-
dis, in titulum, vel commendam conferri
valeant, sive possint.

Tom. III. Par. III.

§. 5. Nullusque ipsius nostri Hospitalis
Frater, etiam administrationem, vel of-
ficiū seu beneficium obtinens, se genera-
lem Pręceptorem, citra, vel ultra Mon-
tes nominare, neque aliquam jurisdic-
tionem, aut superioritatem in præceptores,
hospitalarios, Priores, seu administra-
tores alios dicti Ordinis, seu ipsorum loca,
& bona vindicare quoquomodo præsu-
mant. Quinimmo omnes, & singuli dicti
Ordinis præceptores, hospitalarii, & re-
ligiosi, quos eidem Pręceptori nostri Hos-
pitalis in Saxia pleno jure subesse volumus,
& tamquam suo Superiori obedientiam, &
reverentiam congruam exhibere, ac salva
hujus Sedis auctoritate, in omnibus sicuti
unico eorum Pręceptori obtemperare te-
neantur, & debeant.

Nemo alius
se Mag. gene-
ralem appel-
let, & solo hu-
jus Hosp. Ma-
gistro genera-
li obediant.

§. 6. Alioquin si in præmissis, vel eorum
aliquo reddiderint se rebelles, aut aliquid
in contrarium temere attentare præsum-
pserint, & moniti non resipuerint, ut
tenentur, sententiam excommunicationis
incurrant, atque suis præceptoris, & be-
neficiis quę obtinuerint, privati existant.

Contraveni-
tes excommu-
nicati sunt.

§. 7. Quas quidem censuras, & pœ-
nas, omnes, & singuli qui oblationes, &
alia pia subsidia ipsi Hospitali nostro in
Saxia, sive expositis lingue tibus, &
egenis in eo pro tempore degentibus quę-
stuando, sive alias quovis modo abique
ipsius generalis Pręceptoris expressa licen-
tia petere, exigere, usurpare, aut in eis
committere fraudem præsumpserint, in-
currere volumus ipso facto.

Et etiam que-
stus ab ipso
licentia Mag-
generalis.

§. 8. Possitque Pręceptor, constituto sibi
de præmissis per eos taliter perpetratis,
abique monitione alia, ipsos, & eorum
singulos delinquentes censuras, & pœnas
prædictas incurrisse declarare, & ipsorum
beneficia tamquam vacantia personis ido-
neis præsentium auctoritate conferre.

Qui etiam es-
sum beneficia
vacantia
alio conferre
possit.

§. 9. Ut autem oblationes, elemo-
synę, & subventiones prædictę, ac omnia,
& singula ipsi nostro Hospitali per fideles
iplos legata, aut donationes causa mortis,
vel inter vivos donata, vel quovis modo
relicta, & quę pro tempore donabuntur,
& relinquuntur, ad commodum, & pro-
fectum Hospitalis, & pauperum fideliter,
& absque diminutione perveniant, vena-
rabilibus fratribus Archiepiscopis, Episco-
pis, & aliis locorum Ordinariis, eorum-
Vicariis, & Officialibus, in virtute sanctę
obediencię, harum serie committimus, &
mandamus, quatenus pro conservatione
oblationum, elemosynarum, subsidio-
rum, legatorum, relictorum, & donato-
rum bonorum ad ipsum Hospitale nostrum
spectantium tam in suis Civitatibus, quam
suarum Diocęsibus, locis insignibus,
duos idoneos viros vitę laudabilis, & con-
versationis honestę fidei, & facultatibus
pręditos, ad colligendum, & conservan-
dum singulis annis nomine Hospitalis nostri
ejusdem oblationes, & prædicta ordinare,
& deputare procurent, qui ea neque qua-
storibus, vel aliis quibuslibet personis, nisi
specialibus nunciis generalis Pręceptoris
justem patetibus literis ipsius munitis
V 2 sigillo

Forma elemo-
synas de
cetero colligendi.

1476.

Obstantia tollit.

Dat. P. A. 6. die 23. Jan.

Exordium.

figillo, tradere, & assignare teneantur, qui quidem collectores, etiam singulis annis de receptis, & administratis per eos, coram Ordinariis, Vicariis, vel officialibus atque nunciis supradictis teneantur reddere rationem, quam sub sigillo Ordinariorum seu Officialium praedictorum signatam, iidem nuncii Praeceptorum generali praedicto quantoctius destinare teneantur.

Nulli ergo, &c. Datum Romae apud Sanctum Petrum, Anno Incarnationis Dominicae, millesimo quadringentesimo septuagesimo sexto, decimo Kalendas Februarii Pontificatus nostri Anno Sexto.

XV.

De celebratione Capituli Generalis, & Capitulorum Provincialium Congregationum Eremitarum Beati Petri de Pisis, ac electione eius Praelatorum.

Alia de his Eremitis dicta sunt supra in Constit. 16. Eug. IV. pag. 19. Pervenit.

SIXTUSEPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

Sedes Apostolica aequa semper in omnibus distribuit, ea quoque pro divini cultus augmento, ac devotarum personarum, maxime quae mundanis abjectis illecebris in contemplationis suavitate sub humilitatis spiritu devotum ac sedulum exhibentes Altissimo famulatum, commodo, & utilitate processerunt, ut semotis ambiguitatibus, ac conscientiae scrupulis firma persistant, libenter cum ab ea petitur provisionis suae adminiculo roborat, extendit, & declarat, prout ipsarum personarum statuti ac quieti conspicit salubriter expedire.

§. 1. Dudum siquidem pro parte dilectorum filiorum universorum Eremitarum Societatis quondam Fratris Petri de Pisis nobis exposito, quod olim ipsius Societatis Eremitis tam in communi, quam in particulari pro tempore existentibus, Apostolica extiterat auctoritate successively concessum, ut confessor idoneus secularis, aut eiusdem Societatis, vel cuiusvis ordinis regularis, quem quilibet ipsorum pro se duceret eligendum, eorum confessionibus diligenter auditis, eos ab omnibus & singulis excessibus, criminibus, reatibus, & delictis, ac excommunicationis, & suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis censuris & poenis quavis occasione, vel causa, in genere, vel in specie latis, etiam si talia forent, per quae Sedes praefata esset merito consulenda, semel in vita, & mortis articulo, in aliis vero casibus toties quotiens opus foret absolvere, & poenitentiam salutarem injungere, ac alia facere possent: Nos tunc ipsorum Eremitarum in ea parte supplicationibus inclinati, circa dictam electionem confessoris huiusmodi, ac quicumque quotcumque, & qualicumque alia concessiones, gratias, indulgentias, facultates, privilegia, & indulta dictae societatis illiusque Eremitis in genere vel in particulari, quomodolibet & qualitercumque per praedecessores nostros Romanos Pontifices, seu eorum aut alterius ipsorum auctoritate (quorum omnium & singulorum tenores haberi volumus pro expressis) vel pro Romanis Pontificibus se gerentes & habitos, ac alios auctoritatem habentes concessa, auctoritate Apostolica approbavimus, ac scripti nostri patrocinio communitivimus, suppletes omnes, & singulos defectus, si qui forsitan ex defectu potestatis, seu alias quovis modo intervenissent in eisdem.

§. 2. Et nihilominus tunc & pro tempore existentibus dictae societatis Eremitis, ut confessor per eos & quemlibet eorum, ut praefertur, eligendus, vota quaecumque etiam peregrinationis ultramarinae, & visitationis liminum beatorum Petri & Pauli, ac sancti Jacobi in Compustella Apostolorum, & alia si qua emiserunt, auctoritate Apostolica prout animarum suarum saluti videret expedire, in alia pietatis opera commutare valeret.

§. 3. Et quod Generalis Prior dictae Societatis pro tempore existens, cum eisdem Eremitis, per saltum, aut ante statum legitimam, seu extra tempora a jure permilla, ad quoscumque etiam sacros & presbyteratus ordines promotis, ac ex quavis alia causa (praeterquam super bigamia, & homicidii voluntarii, aut mutilationis membri) irregularitatibus, ut praemissis non obstantibus, ad omnes etiam sacros & presbyteratus ordines promoveri, & in illis, ac per eos etiam, ut praefertur, male susceptis, aut omisiss ordinibus, ut illos a quocumque mallet Catholicum Antistitem gratiam & communionem praedictae Sedis habente suscipere, & in alta-

1476.

Hic Pont. facultatem eligendi confessorem, & alia eorum privilegia approba vit.

1476.

Et ipsi fratres etiam extra tempora sacrorum ordinis suscipere valeant.

Eug. IV. Capitulum generale quorannis fieri iussit.

Nic. vero V. quolibet triennio cogi decrevit.

Constitutiones Societatis, quaedam alia statuiebant.

Societas ergo in praedictos Papae provisionem exposcit. Qui praedicta omnia approbat.

1476.

Susq. nulla validat.

Facultatem eligendi confessorem iterato concedit.

Capitula provincialia annuatim, & generalia triennio cogi jubet.

Quae in generali Capitulo agenda sunt, praefertur.

in altaris ministerio ministrare libere, & licite possent, licentiam dare, omnemque inhabilitatis, & infamiae maculam sive notam, quomodocumque & qualitercumque per eos & quemlibet eorum contractam abolere.

§. 4. Ipsique Eremitae de eiusdem Prioris licentia a quo mallet Catholicum Antistitem gratiam & communionem eiusdem Sedis habente, se etiam ad omnes sacros ordines facere, & extra tempora a jure statuta promoveri, ipseque Antistes illos eisdem Eremitis impendere libere & licite valerent, praedicta auctoritate indulgimus, prout in nostris inde concessis literis plenius continetur.

§. 5. Cum autem, sicut exhibita nobis nuper pro parte dictae Societatis petitio continebat, a nonnullis asseratur literas nostras praedictas, ac in eis contenta, iuribus non subsistere, vel de subreptione notari, eo quod in prioribus concessionibus quoad confessionum auditionem & impendendam absolutionem casus generaliter solum, & nulli specialiter, ut in ipsis nostris literis habetur, expressi fuerunt.

§. 6. Et sicut eadem petitio subiungebat, licet, quod per felicis record. Eugenium Papam Quartum praedecessorem nostrum Societati praedictae concessum extitisset, quod Capitulum Generale eorum annuatim celebrare possent.

§. 7. Tamen pia mem. Nicolaus Papa Quintus etiam praedecessor noster ad ipsius Societatis supplicationem, & instantiam, inter alia statuit, & ordinavit, quod ipsi, non obstante concessione praefati Eugenii praedecessoris, Capitulum Generale de triennio in triennium celebrarent, & eligerent generalem Rectorem, in cuius manibus Prior generalis, Rector, & alii Patres renunciarent, & de corpore Societatis quatuor socii eligerentur, qui durante Capitulo in discussione, & examinatione causarum dicti Capituli adhererent ipsi Generali.

§. 8. Sed quia ex constitutionibus dictae Societatis eligitur primitus in Capitulo Generali ex ipsa Societate, unus & generalis Vicarius Capituli, in cuius manibus generalis Rector, & omnes Patres renunciarent, ac fratres capitulariter congregati eligunt quatuor socios, qui in discussione & examinatione causarum dicti Capituli adhererent ipsi Vicario generali, & postquam occurrentia & facta Capituli diligenter examinata & discussa sunt per ipsos Vicarium & socios electos, eliguntur per eos dictae Societatis Priores, & exinde per totum Capitulum Rector generalis, & Vicarii eius.

§. 9. Pro parte dictae Societatis nobis fuit humiliter supplicatum, ut in praemissis omnibus & singulis sibi ac statui suo opportune providere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur ipsorum in hac parte supplicationibus inclinati, Eugenii, & Nicolai praedictorum, ac aliorum Romanorum Pontificum praedecesso-

rum nostrorum ipsi Congregationi & Societati sub quibusvis verborum formis concessas literas, ac omnia et singula in eis contenta, quas, & earum tenores, ac si de verbo ad verbum infererentur pro sufficienter expressis haberi volumus, auctoritate Apostolica tenore praesentium ex nostra certa scientia confirmamus, & approbamus, ac praesentis scripti patrocinio communitivimus.

§. 10. Nostras vero literas praedictas, ac omnia, & singula in eis contenta valere, & plenam roboris firmitatem obtinere decernimus perinde ac si casus praedicti indictorum praedecessorum ut in nostris literis specificati extitissent, suppletes huiusmodi ac omnes, & singulos alios defectus si qui intervenerint in eisdem.

§. 11. Et nihilominus pro majori serenitate conscientiae cuiuslibet Eremitarum praefatae Societatis, ipsis omnibus, & singulis praesentibus, & futuris, ut idoneus Presbyter secularis, vel eiusdem Societatis seu cuiusvis Ordinis regularis, quem ipsi aut quilibet eorum duxerint eligendum, eos, & quemlibet eorum ab omnibus, & singulis excessibus, delictis, criminibus, & peccatis, ac excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis quavis occasione, vel causa generaliter, vel specialiter latis, etiam ab omni labe simoniae, ac singulis praefatae Sedi reservatis, semel in vita, & etiam in mortis articulo plenarie, in aliis vero non reservatis, totiens quotiens opportunum fuerit, absolvere, & poenitentiam salutarem eis injungere possit, & valeat.

§. 12. Et insuper ut ipsa Congregatio ac Societas sanctius ac quietius regatur, & gubernetur, quod provincialia annuatim, generalia vero Capitula de triennio in triennium celebrare.

§. 13. Necnon ut generalis Capituli causa, illiusque, & Congregationi suae pro tempore occurrentes cautius, & diligentius examinentur, & discutantur; ipsi in generali Capitulo congregati primitus, & ante omnia eligere valeant unum ex dicta Congregatione in generalem Vicarium ipsius generalis Capituli, in cuius manibus dictae Congregationis generalis Rector, & omnes locorum aliorum praesentium, & futurorum Rectores, Priores, & Vicarii, eorum superioritatem, & officia specialiter, & expresse singulariter renunciare teneantur, & debeant, & deinde sex alios ex ipsa Congregatione, & corpore Capituli, qui sex, vel sanior pars illorum, cum generali Vicario Capituli, omnia sibi, & praefatae Congregationi occurrentia, ac Capituli facta diligenter examinare, discutere, ordinare, & determinare, ac Rectores, & Priores eligere, & creare. Ipsique sic electi, & creati cum toto Capitulo, vel majori parte ipsius Generalis totius Congregationis, & triennalem Rectorem, ac ipsius generalis Rectoris duos aut plures, prout videbitur expedire, Vicarios eligere, & deputare, ac alias in pra-

præmissis, et circa ea, prout per eos hæcenus observatum extitit, ac in dictæ Societatis constitutionibus desuper factis plenius continetur absolvere, ordinare, et facere libere ac licite possint, et valeant, auctoritate prædicta de specialis dono gratiæ concedimus, et indulgemus per præfentes.

§. 14. Non obstantibus Eugenii, Nicolai, ac aliorum Romanorum Pontificum prædictorum literis, &c.

Confraternitas tollit.

Nulli ergo, &c.
Si quis autem, &c.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ millesimo quadringentesimo septuagesimo sexto, Kalendis Februarii Pontificatus nostri Anno sexto.

D. P. An. 6.
die 1. Febr.

XVI.

Renovatio Confraternitatis piorum virorum in Archihospitale S. Spiritus in Saxia de Urbe, cum Indulgentiarum aliarumque gratiarum elargitione.

SIXTUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

Ad futuram rei memoriam.

Præsumimus.

Illius qui pro Domini salvatione gregis in ara Crucis in pretium immolari non erubuit, quique post ejus mortem, & a mortuis resurrectionem, præordinatis testibus sæpe apparens, tandem ascensus ad Patrem suos nolens discipulos relinquere orphanos, Spiritus Santi Paracliti consolatione visitavit, & eos hospitales adinvicem fore debere, charitativæ dona, quæ omnes alias virtutes superat, exercere præcepit, vices quamquam immeriti in terris gerentes, quamvis ex debito Pastoralis officii mens nostra rerum pro tempore ingruentium occasione ad multiplices cogitatus se divertat, tamen incessanter curis flectimur assiduis circa quæcumque pia loca, maxime in honorem ejusdem Sancti Spiritus constructa, nobis præsertim, ac Romanæ Ecclesiæ peculiaria, utpote ex ejusdem Ecclesiæ ære olim constructa, proventibusque dotata, & in quibus continuo hospitalitatis cura, & miserationum opera exercentur, ut illa ad salubriorem statum, & majorem hospitalitatis hujusmodi observantiam, ejusdemque caritatis, & aliarum universalium virtutum, ac misericordiæ donorum inibi perfectius exercitium inducamus, utque ad præmissa cunctorum Christianidelium vota concurrant ad pia implenda opera, fideles ipsos per Confraternitatis spiritualis tamquam membra suo capiti adherentia nexum quibusdam spiritualibus, & allectivis muneribus prosequimur, ut exinde gratiæ divinæ reddantur aptiores. Et ut charitatis, & hospitalitatis devotio ejusdem paracliti inspiratione cor-

dibus ipsorum fidelium imprimenda per amplius in dies in eis augeatur, & his quæ hæcenus per prædecessores nostros Rom. Pont. eisdem piis locis præmissorum respectu Apostolica munificentia concessa fore noscuntur, ut exinde majoris firmitatis robur suscipiant, ex nostri Apostolatus officio, quotiens opportunitas se offert, favorabiliter adjuvamus nostri ministerii partes.

§. 1. Attente igitur considerantes, quod Hospitale nostrum Sancti Spiritus in Saxia Almæ Urbis, quod fel: rec: Innocentius Papa III. Prædecessor noster divinitus, ut pie creditur, inspiratus, ad laudem, & gloriam omnipotentis Dei, pro animarum, & corporum evitandis periculis, & expeditorum infantium, ac pauperum miserabiliumque, & infirmorum subsidio, & subventionem fundavit, cuique, & illius membrorum, locis, & Ecclesiis, tam ipse Innocentius, quam Honorius etiam III. Alex. IV. Cœlestinus V. Bonifacius VIII. Clem. V. Joannes XXII. Bened. XII. Urbanus V. Gregorius XI. Alexander V. Eugenius IV. Nicolaus V. Callistus III. Pius II., & Paulus etiam II. Romani Pontifices Prædecessores nostri, diversa privilegia, immunitates, exemptiones, libertates, indulgentias, aliasque spirituales, & temporales gratias successive concesserunt, illis dictum Hospitale multipliciter decorantes, dudum eorundem Pontificum, & aliorum Christianidelium largitione adeo abundasse, quod hospitalitatis onera, & alia charitatis, & pietatis opera, in eo poterant continuo exerceri.

Innoc. III. fundavit in Urbe Hospitale S. Spiritus in Saxia, & ipse ac alii Pont. multas ei gratias concesserunt.

§. 2. Et postmodum (prout notorietas facti, & rerum experientia indicabat omni intuenti) causantibus guerrarum turbationibus, & aliis suis eventibus ad magnum diminutionem tam in spiritualibus, quam illius proventibus temporalibus devenisse, & oculo perspicaci intuentes illius structuras, & ædificia modernis temporibus ad pauperum infirmorum, expeditorum, & aliarum miserabilium personarum ad illud confluentium receptionem, angusta, depressa, & minus accommodata fore, ita ut eis exitii potius quam recuperandæ sanitatis, & salutis causa existerent, & propter eorum vetustatem ad casum tenderent miserabilemque ruinam, ac pia ejusdem Redemptoris verba, in quibus se in pauperes recipi nos instruit, intra pectoris nostri arcana revolventes, ejusdem Hospitalis structurarum, vetustate sublata illud æ fundamentis de novo, opere concedenti construi, & ædificari fecimus, ut tam pro infirmorum, & aliarum miserabilium indigentium, quam eis obsequentium personarum, & servitorum commodo, longe lateque ampliavimus, claustraque, & habitationes ac alia cum suis officinis ædificia eminentiora, ac utiliora, etiam pro mulieribus, & infantibus expositis hujusmodi sub clausura collocandis, & pro nobilibus ac honestis personis infirmis protendere, & annuente Domino continuo ampliare, & conservare non cessamus, ac pro ipsius

Hic autem Pont. a fundamentis reedificavit.

Hospitalis supportandis oneribus, ejusdem Hospitalis proventus auximus, & in dies augere curabimus.

Eugenius IV. ibidem innovavit quondam Confraternitatem piorum virorum.

Pontifex iste omnia indulta Hospitalis confirmat.

§. 3. Et quoniam inter eosdem prædecessores nostros Eugenius præfatus, inter cetera quamdam Confraternitatem proborum virorum a prædecessoribus suis hæcenus institutam, tunc tamen intermissam, sperans eam multis modis eidem Hospitali fructum afferre, cum omnibus ei concessis privilegiis, favoribus, & indulgentiis per suas certi tenoris literas innovavit.

§. 4. Nos prædictorum, & aliorum Romanorum Pontificum singularum literarum ipsi Hospitali sub quibusvis verborum formis concessorum tenores series, & effectus, ac si de verbo ad verbum presentibus infererentur, pro sufficienter expressis haberi volentes, Motu proprio, non ad alicuius nobis super hoc oblata petitionis instantiam, sed ex nostra certa scientia, & spontanea voluntate, illas, ac omnia, & singula in eis contenta privilegia, immunitates, exemptiones, libertates, gratias, indulgentias, remissiones, facultates, concessiones, & indulta ab eisdem prædecessoribus Hospitali hujusmodi, illiusque Ecclesiis, & membris per eosdem prædecessores concessa, presentibus tamen non contraria, auctoritate Apostolica tenore presentium confirmamus & approbamus, presentisque scripti patrocinio communimus, illaque & illa perpetuo viribus subsistere decernimus.

Confraternitatemque de novo erigit.

§. 5. Necnon ad honorem, & decus totius Curie cœlestis, unam novam, sanctamque Confraternitatem in dicto Hospitali, pro illius, ac bonorum, & jurium ejusdem conservatione, defensione, & protectione perpetua, ac sub modis, & formis ac conclusionibus infra scriptis, motu, scientia, & auctoritate similibus etiam de fratrum nostrorum consensu unanimi, erigimus, facimus, creamus, & perpetuo ordinamus.

Et ipse unum cum Cardinalibus ingreditur.

§. 6. Et ut dicta sancta Confraternitas per nos in presentiarum sic instituta, plenum, & optatum sortiatur effectum, Nos illam, & singuli ex prædictis fratribus nostris S.R.E. Cardinalibus ex nunc ingredimur, atque manu propria Nos, & ipsorum singuli in quodam libro ejusdem sanctæ Confraternitatis, hujusmodi ad effectum, singula nomina jam descripsimus.

Aliique honesti viri eam ingredi possunt, etiam per procuratorem si sint absentes.

§. 7. Ac motu auctoritate, & scientia prædictis, ac irrefragabili constitutione perpetuo valitura statuimus, & ordinamus, quod singulorum utriusque sexus fidelium, honestæ tamen conservationis, & famæ, hanc Confraternitatem nunc, & pro tempore intrare volentium in Urbe presentium pro tempore dumtaxat, nomina, & cognomina, ac qualitates in dicto libro, & præfato Hospitali dumtaxat, & non alibi describantur, & pro illorum ingressu ac descriptione, ad solutionem alicujus quantitatis pecuniæ aut rerum aliarum, nisi quantum sua sponte elargiri voluerint, aut cujusque devotio dictaverit, minime teneantur. Carissimus au-

tem in Christo Filius noster Fridericus modernus, & pro tempore existens Rom. Imperator semper Augustus, Reges, Principes, Duces, Marchiones, Comites, & Barones, Dominique terrarum, ac illorum viventium, & defunctorum uxores, necnon Patriarche, Archiepiscopi, Episcopi Monasteriorum Abbates, militiarum Ecclesiasticarum magistri, & majores post Pontificales in Metropolitanis vel in aliis Cathedralibus, ac principales in Collegiatis Ecclesiis dignitates, necnon Conventuales Prioratus, Præposituras, Præpositatus & generales præceptorias obtinentes, etiam ab eadem Urbe absentes, si id per procuratorem habentem ad hoc speciale mandatum (quod in publicam formam exhibere, et Præceptori dicti Hospitalis dimittere teneantur) id petierint, in confratres dictæ confratriæ recipi, et illorum, ac illarum nomina, et cognomina ac qualitates, ac si præfentes forent, in dicto libro perscribi, et annotari possint in Urbe præfata dumtaxat, ac si præfentes forent in illa.

Confratres, que eligere valent.

§. 8. Item quod singuli ex confratribus sic in eodem sanctæ Confraternitatis libro pro tempore descripti sæcularem vel regularem presbyterum, in suum possint eligere confessorum, qui eligentium confessione diligenter audita, eis semel vita commite, ab omnibus, & singulis criminibus, & peccatis, necnon excommunicationis, & quibusvis aliis sententiis, & censuris Ecclesiasticis, etiam occasione simoniæ super ordinibus vel beneficiis assequendis ubicumque contractæ, & aliis casibus specialiter, vel generaliter Romano Pontifici, & Sedi Apostolicæ quovis modo reservatis, & propter quæ ipsa Sedes merito esset consulenda, (præterquam hæresis, rebellio, aut conspirationis in personam vel statum Romani Pontificis, seu Sedis Apostolicæ, & offensæ personalis in S.R.E. Cardinalem, Patriarcham, Archiepiscopum, & Episcopum, ac Presbytericum) & etiam in mortis articulo plenariam omnium peccatorum suorum, etiam exceptorum hujusmodi, remissionem impendere possit. Ita quod si tunc non obierint, quotiens in tali articulo constituti fuerint, illam reiterare possit idem vel alius confessor sic electus. In aliis vero casibus, quotiens quotiens opportunum fuerit, confessione audita, eos absolvere valeat & poenitentiam eis injungere salutarem.

Qui Confessores absolvent &c.

§. 9. Quodque idem confessor sic electus in Urbe dumtaxat, cum eisdem confratribus eum in confessorum eligentibus cujuscumque dignitatis, status, gradus, ordinis, vel conditionis, et præminentie fuerint clericali militia adscriptis, etiam religiosis, quæcumque beneficia Ecclesiastica etiam obtinentibus, qui præmissis sententiis ligati Missas, et alia divina officia celebrando, aut alias illis se immiscendo, seu alias in casibus in jure expressis, vel non expressis irregularitatem contraxerit (bigamia, et homicidio voluntario dumtaxat exceptis) ut ad omnes superio-